105

SJORS

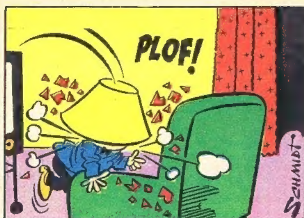
van de Rebellenclub

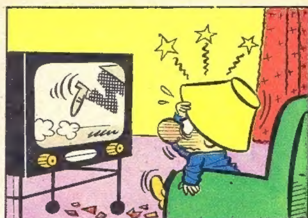
30 DECEMBER 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 52

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Het oude jaar is ten einde en het nieuwe staat voor de deur. Vlak voor de slag van twaalven is Marc stilletjes uit zijn bed gestapt en naar beneden gekomen, want dat belangrijke ogenblik wilde hij voor geen geld missen. Samen met opa klinkt hij op het nieuwe jaar. En natuurlijk is SJORS ook van de partij, want waar kun je 1968 beter mee beginnen dan met je eigen lijfblad? Of je nu jong bent (zoals Marc) of niet meer zo jong (als opa), ook in de komende twaalf maanden blijft SJORS je boeien!

Onze verslaggever in Londen maakt het met oudejaar altijd een tikkeltje bont, maar ja, dat is ook de doodenige keer in het jaar dat hij uit de band springt!

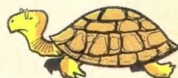
RAAR MAAR WAAR

WAT DRIJFT DAAR?

Arbeiders in een Engelse haven zagen onlangs een onderzeeër boven water komen. Enkele mannen sprongen in een sloep om poolshoogte te gaan nemen, maar voor ze de onderzeeër bereikt hadden, dook deze weer onder. Later heeft men ontdekt dat het om een gezonken Duitse U-boot uit de tweede wereldoorlog ging, die zich had losgewoeld van de bodem, naar de oppervlakte was gestegen, vol water was gelopen en opnieuw was gezonken.

OUDJES

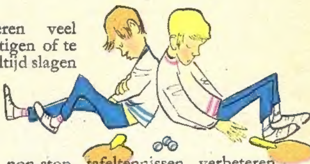
Weinig schepselen worden ouder dan honderd jaar, maar er zijn uitzonderingen. De reuzenschildpadden van de Galapagoseilanden halen gemiddeld honderdvijftig jaar en er zijn exemplaren bekend die tegen de vierhonderd jaar oud geworden zijn.

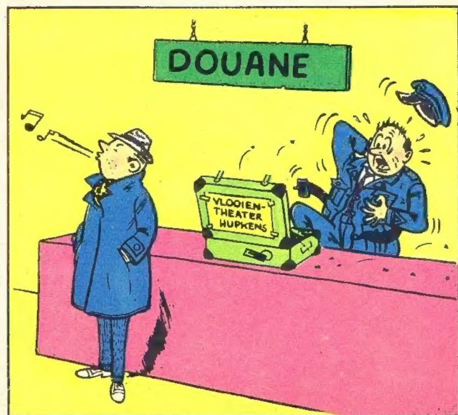
VOLLEMAAN

Voor zover de geleerden kunnen nagaan, is de enige maand waarin geen vollemaan heeft geschenen, de maand februari van het jaar 1866. In januari en in maart van dat jaar werd de maan wel vol, maar in februari niet. Knappe bollen hebben berekend dat dit fenomeen zich pas over een dikke twee miljoen jaar zal herhalen.

RECORD

Tegenwoordig proberen veel mensen records te vestigen of te breken, maar lang niet altijd slagen ze daarin. Enkele leden van een sportvereniging in Schotland hebben ook geen succes gehad. Ze wilden het wereldrecord non-stop tafeltennissen verbeteren. Alles werd geregeld en ze begonnen op de afgesproken tijd te spelen. Tachtig uur later kwamen andere clubleden eens kijken hoe het ging. Groot was hun verbazing, toen bleek dat de aspirant-recordbrekers stuk voor stuk in slaap waren gevallen.

HEYA!

Zoals we al in ons nummer van vorige week hebben aangekondigd, besteden we deze week aandacht aan de Nederlandse schaatsfenomenen Ard Schenk en Kees Verkerk, naar wier prestaties alle schaatsliefhebbers reikhalzend uitkijken. Hierbij alvast een actiefoto van Kees. Meer over Ard en Kees lees je op bladzijde 17.

De redactie van Sjors wenst alle lezeressen en lezers van harte een gelukkig en voorspoedig 1968!

PLATEN

Ik vind je weekblad steengoed, maar je hebt in nummer 38 gezegd dat er steeds grote platen in zouden komen. Maar er is er pas één verschenen. Wil je er zo gauw mogelijk weer een in zetten?

Erwin v. Dongen, Den Haag

We hebben niet gezegd dat er elke week een uitslaande plaat zou komen, Erwin. Dat zou te duur worden. Maar we hebben goed nieuws voor je. Het nummer van volgende week heeft weer zo'n verrassing!

PAARDEN

Sjors, heel hartelijk bedankt voor de mooie en interessante reportage over boogschieten (nummer 44). Wanneer zijn de paarden aan de beurt?

Gerrit Mosterd, Wijhe

Volgende week, Gerrit.

SPREUK VAN DE WEEK

Sjors is een blad om van te smullen!

Diana Schreuder, Den Haag

MENEER HUMMELMANS

Ik vind Sjors erg leuk, maar wanneer komt meneer Hummelmans weer op het toneel?

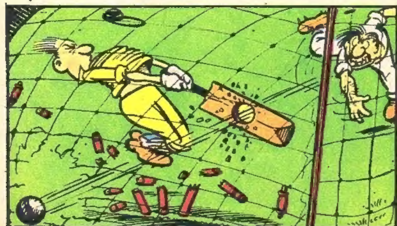
Roelof Horst, Winschoten

De tekenaar is bezig, dus even geduld nog.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

ONZE MISDADEN? WAARVAN BESCHUL-DIGT HIJ ONS?

DE STADHOUDER KLAPT IN ZIJN HANDEN.
DAT ZULT U WEL ZIEN!

EEN GORDIJN SCHUIFT OPZIJ EN ER VERSCHIJNEN TWEE ZWARTE SLAVEN.

ZIJ BUIGEN VOOR DE STADHOUDER, DIE HUN IETS TOEFLUISTERT.

NOG EEN OGENBLIK GEDULD, DAN ZAL MIJN GAST HIER VERSCHIJNEN.

LAAT MIJN GAST NU BINNENKOMEN!

WACHT, OMAR! BLIJF KALM! LAAT MIJ MAAR BEGAAN!

WELNU, KENT U DEZE MAN?

TRIBUNZIO

Op bevel van tribuun Frittonius moet Tribunzio onmiddellijk naar het land van de Garamanten vertrekken.

SIMBA IS KLAAR VOOR ORDERS!

GROTE GRIEZELS!!

en de Garamanten

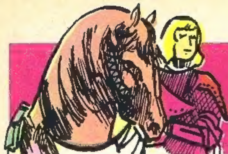

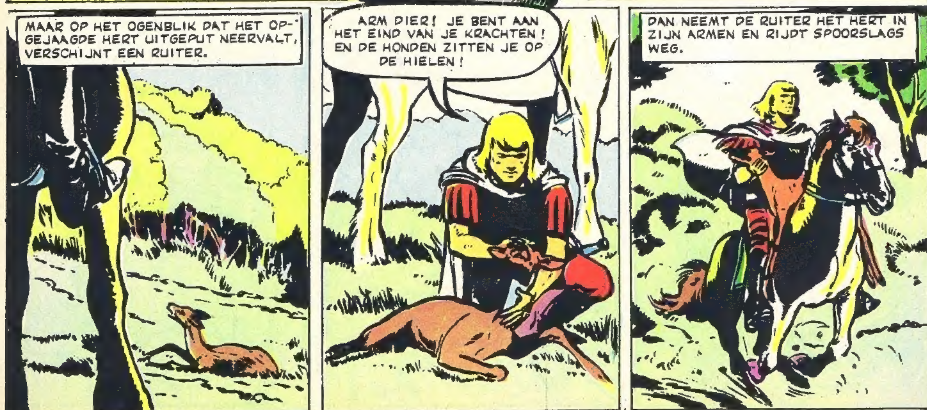
EEN AVONTUUR VAN RIDDER D'AMAURY

Dit is het begin van een nieuw en spannend ridderverhaal.

DE

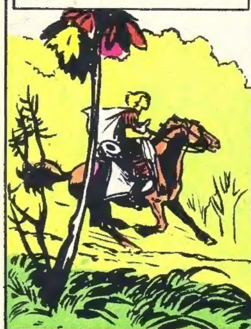

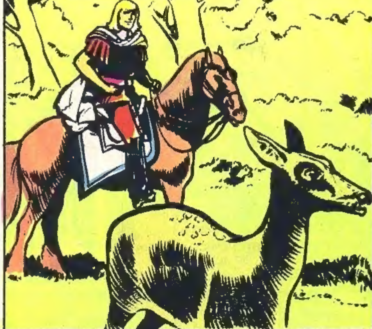

IJZEREN RING

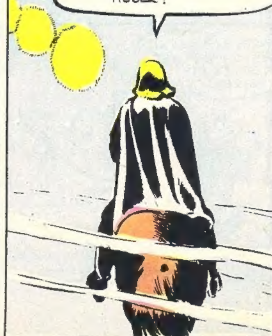

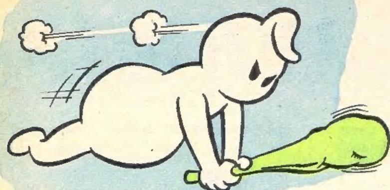

CV. ADF. 2

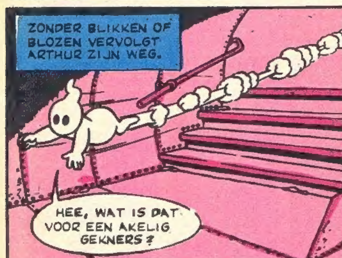
ARTHUR

DOOR EEN KLOEKE DUIK HEEFT ARTHUR ZICH TOEGANG VERSCHAFT TOT HET BANDIETENHOL...
!!
DAAR STAAT HET AMFIBIEVOERTUIG VAN DE ONTVOERDERS. IK BEN OP HET GOEDE SPOOR.

VOOR EEN AFGRIJSELIJK INGEWIKKELD BEDIENINGSPANEEL STAAT NUMMER 1, BARBER ZWARTSIK, DRUK HENDELS OVER TE HALEN, MAAR TEVERGEEFS...
NOU MOET HIJ ZICH NIET VERBEELDEN, DAT HIJ ZO MAAR BINNEN KOMT.

ZONDER BLIKKEN OF BLOZEN VERVOLGT ARTHUR ZIJN WEG.
HEE, WAT IS DAT VOOR EEN AKELIG GEKNERS?

EEN TRALIEHEK! HET IS DUIDELIJK DAT IK STRAKS NIET MEER VERDER KAN.
KRRRRRRRR

GAS OP DE PLANK... DAAR GAAN WE. MISSCHIEN DAT IK NOG NET EVEN SNELLER BEN.

HEE, HIER, HELP!
BIJ DE INGANG VAN DE GROT ZET NUMMER 14 EEN KEEL OP...

HET SPOOK IS NAAR BINNEN GEGAAN. HIJ ONTGLIPTE ME...
WAAR HEEFT HIJ HET OVER?
HET SLACHTOFFER STELT ONS GEZELSCHAP NIET OP PRIJS.
??
GEWOON WEG, ZONDER EEN SPOOR ACHTER TE LATEN!
HOE KAN HET OOK ANDERS, ZO'N SPOOK.
IK ZEI TOCH AL DAT HET GEMEEN WAS.

IK DACHT DAT IK HEM HAD.
JE WILT NATUURLIJK ZEGGEN, DAT JE HET BELACHELIJK VINDT OM WITTE SOKKEN TE DRAGEN.
45

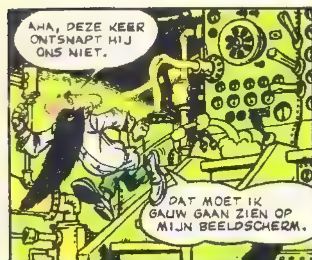
O WEE, ALS HIJ NU DE MACHINEKAMER WEET TE BEREIKEN.
JIJ MET JE GROTE MOND. DOE ER ZELF EENS WAT AAN.

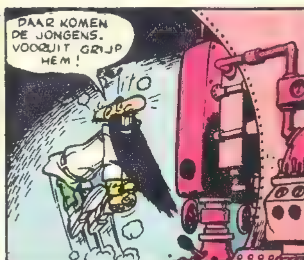

EVEN LATER...
KIJK NOU EENS!
984-1

EN DE RADDRAAIERS

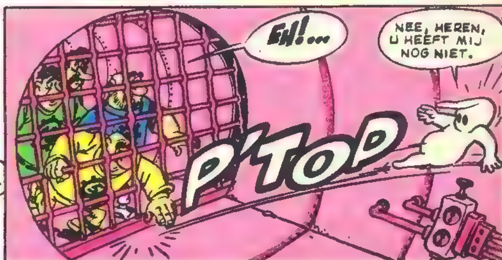

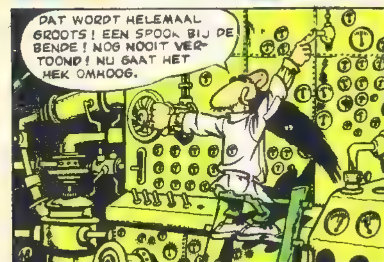

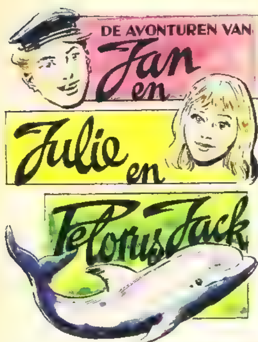

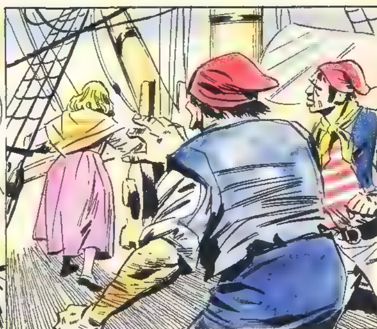

DE AVONTUREN VAN
Jan en
Julie en
Pelorus Jack

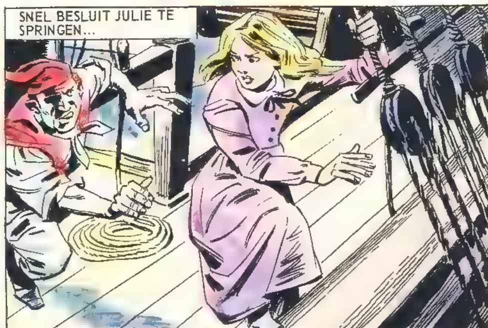

TERWIJL JAN EN WILLY NOG STEEDS GEVANGEN ZITTEN IN DE GROTTEN, HEEFT VAN PAPENDRECHT HET SCHIP BEZET OM ERMEE NAAR HET SCHATEILAND TE VAREN.
PAK DAT MEISJE EN SLUIT HAAR OP!

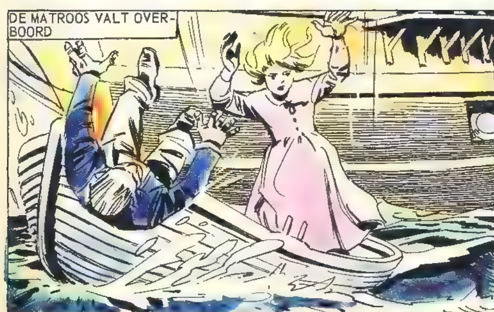

WE ZULLEN TOCH OP EEN OF ANDERE MANIER VAN JE AF MOETEN, JONGEDAME.
LAAT ME LOS, BRUUT!

AU, MIJN SCHEEN!

JULIE VLUCHT NAAR DE BOEG. DAAR IS EEN MATROOS DE NAAM VAN HET SCHIP AAN HET WEGSCHILDEREN

SNEL BESLUIT JULIE TE SPRINGEN...

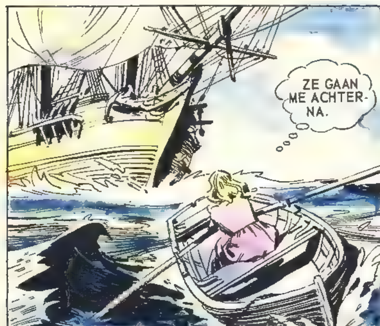

DE MATROOS VALT OVERBOORD

WANNEER ZIJ HET EILAND WEET TE BEREIKEN, IS ALLES VERLOREN!

UIT ALLE MACHT ROEIT JULIE WEG VAN DE BRIK ..

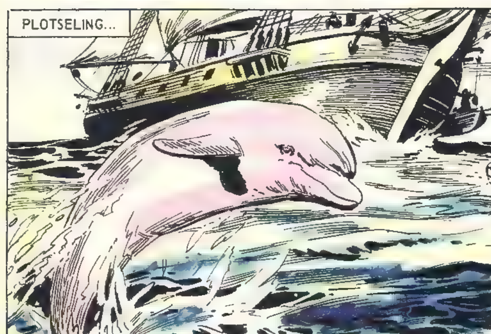
EN NU MAKEN DAT IK WEGKOM. HELP, ZE SCHIETEN OP ME.

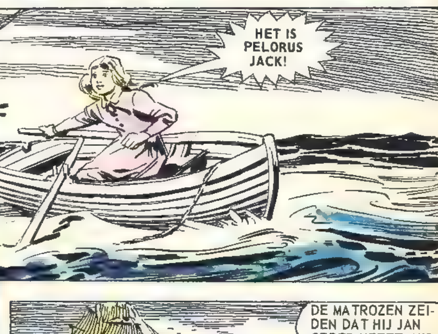

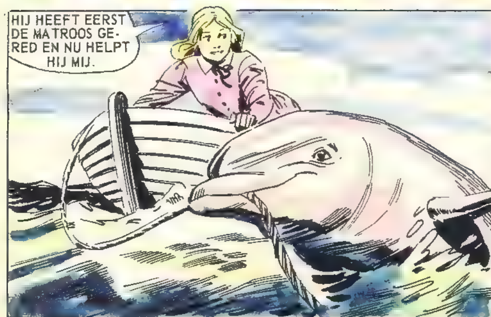

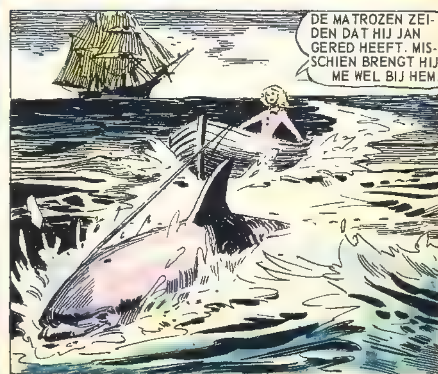

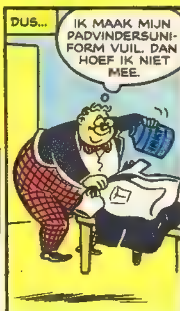

Billie Turf
het dikste studentje ter wereld

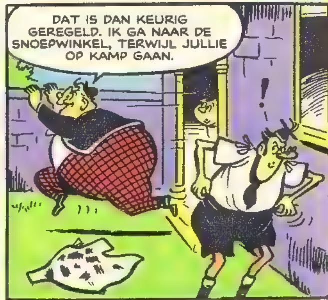

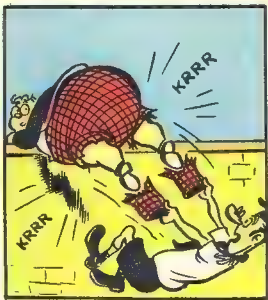

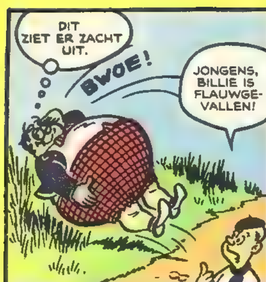

DIT ZIET ER ZACHT UIT.
BWOE!
JONGENS, BILLIE IS FLAUWGE-VALLEN!

PLOENS

HIJ IS IN HET MOERAS GEVALLEN.
HIJ HEEFT GELUK GEHAD. HET KOUDE WATER HEEFT HEM DIRECT WEER OPGEKIKKERD.
BLURB! BLA! BA!

WANNEER HET KAMP IS OPGEZET...
ALLE JONGENS SLAPEN IN DEZE TENT.
IK SLAAP WEL IN DEZE TENT, MENEER, ANDERS WORDT HET VEEL TE VOL.
ETEN
SNOEP
FOERAGE TENT

DAT ZOU JE WEL WILLEN! HIER HEB JE EEN SLAAPZAK. ZOEK JIJ MAAR EEN PLEKJE IN DE OPENLUCHT.

MIDDEN IN DE NACHT..
IEDEREEN SLAAPT. IK HOP NAAR DE FOE-RAGETENT EN GA DAAR LEKKER ZITTEN BIK-KEN.
ZZZZZ
SNURK

HAHA, DAT GAAT PRACHTIG ZO!

OEPS!
TRIP

ZZZZ
?
KRÀÀK
FOERAGE-TENT

WAT GEBEURT ER?
SSST! MAAK NIET ZO'N LAWAAI, ANDERS WORDT KWEL WAKKER. HIJ MAG NIET WETEN, DAT IK HIER ZIT TE ETEN.
SMAK
ETEN
SNOEP
FOERAGE TENT

HIJ WEET HET AL. HIJ IS ZELF IN DE FOERAGETENT GAAN SLAPEN OM HET ETEN TE BEWAKEN.
JE HEBT DEZE TENTSTOK GE-BROKEN, DIKKE. DAAR HEBBEN WE NIETS MEER AAN.
ETEN
SNOEP

MAAR IK HEB ER NOG WEL WAT AAN!
AU! HOPMAN, DENK AAN UW GOEDE DAAD! LAAT ME MET RUST!

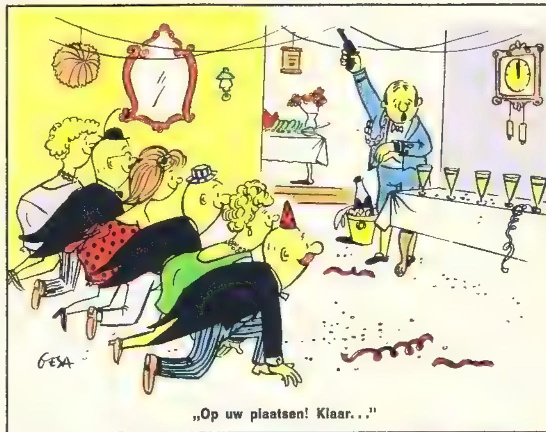
„Proost, Jack!" „Proost, Mack!"

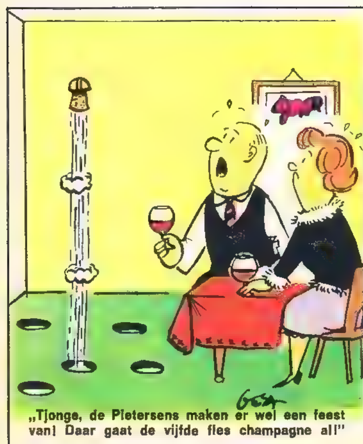
„Ik wil nog gauw even een foto van het oude jaar maken!"

„Ik wil in het nieuwe jaar geen last meer hebben van die vervelende kies!"

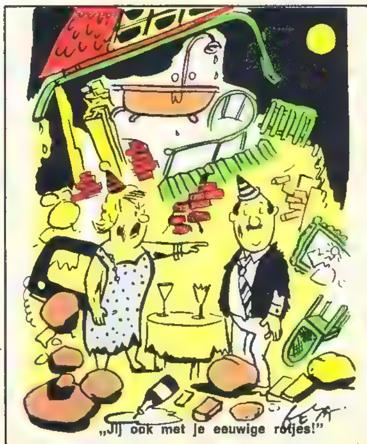

„Op uw plaatsen! Klaar..."

„Tjonge, de Pietersens maken er wel een feest van! Daar gaat de vijfde fles champagne al!"

„Jij ook met je eeuwige rotjes!"

HEYA, ARD EN KEES!

Ze staan weer in het middelpunt van de belangstelling en daarom zie je deze week hun portret in ons blad. Veel lezers hebben ons gevraagd iets over deze twee Nederlandse schaatsfenomenen te vertellen en daarom gaan hierbij ook enkele gegevens.

KEES werd geboren op 28 november 1942 in Maasdam als zoon van een buschauffeur, die nu een café heeft in Puttershoek (Oosthavenzijde 9). Kees heeft een oudere broer en vier zussen. Eind 1962 versloeg Kees in 's-Gravendeel op de vijfduizend meter de bekende schaatsers Kees Jan Kroon en Wim de Graaf. In 1963 werkte hij zich door goede prestaties in de kernploeg voor Hamar. In '64 won hij de zilveren medaille op de olympische winterspelen in Innsbruck op de vijftienhonderd meter. In '65 werd hij tweede achter Ard Schenk bij de Nederlandse kampioenschappen en vierde bij de Europese in Oslo. In 1966 miste hij op een haar na het Europese kampioenschap achter Ard in Deventer. Hij werd toen eerste bij de wereldkampioenschappen, evenals in 1967. Behalve schaatser is Kees een verdienstelijk biljarter, voetballer, wielrenner en atleet. Hij is muzikaal en werd ook nog tweede bij de Nederlandse kampioenschappen biertappen!

ARD is in 1945 geboren als zoon van de vroegere coach van de schaatsbond (en succesvol schaatser) Klaas Schenk. Hij heeft het schaatstalent dus van geen vreemde. Na met succes de ulo te hebben doorlopen hielp Ard op de boerderij thuis, waar zijn vader aardappelen teelt en nertsen fokt. In zijn vrije tijd deed Ard aan atletiek, voetbal en schaatsen. Ard is de jongste thuis. Hij heeft twee broers en een zus. In 1964 deed hij voor het eerst van zich spreken door zijn vechtlust en goede prestaties tijdens de wereldkampioenschappen. In '65 werd hij Nederlands kampioen en derde bij de wereldkampioenschappen. Hoewel 1966 een succesvol seizoen voor hem was (tweede bij de Nederlandse kampioenschappen, Europees kampioen en tweede bij de wereldkampioenschappen), moest hij in Göteborg zijn meerdere erkennen in Kees Verkerk. Ards adres is: Lotweg 26, Anna Paulowna.

Twee sluipmoordenaars hebben het gemunt op het leven van Tecumseh. Zijn metgezel wordt vermoord. Tecumseh verkoopt zijn leven zo duur mogelijk. . .

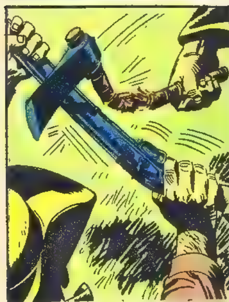

GROTE RIVIER

„Vooruit, jongen, schiet op en haal wat!"

van Thebe liepen. „Ik hoop maar dat ze op tijd klaar is om te zien hoe alles afloopt in de winkel. Ze zou zo teleurgesteld zijn als ze nu alles moest missen."

„Maak je geen zorgen, Kamosi," stelde Baki zijn vriend gerust. „Alles zal vandaag op zijn pootjes terechtkomen. Ik weet dat Neferoe het heerlijk vindt te helpen, maar we zullen haar en haar plan echt niet nodig hebben." Vol vertrouwen ging hij verder: „Zodra ik alles aan Sabni en Khonsoe verteld heb, komen we meteen naar de winkel en dan grijpen we Sekmen én de schat die hij in zijn bezit heeft. Terwijl wij Sekmen voor onze rekening nemen, zullen andere soldaten zich over Wah en Belzar ontfermen. Let op mijn woorden: de zaak zal nu vlugger zijn opgelost dan wij hadden durven hopen."

„Nou, ik hoop dat je gelijk hebt," zei Kamosi weifelend. „Ik had het plezieriger gevonden als Neferoe ook had kunnen komen voor het geval dat jij oponthoud krijgt."

„Dat zal ik heus niet," zei Baki optimistisch. „En dat plan van Neferoe was toch waardeloos."

Kamosi haalde zijn schouders op. „Het was in elk geval beter dan niets. Ik beschouwde het als een extra-pijl op onze boog."

„Je spreekt als een echte schutter," lachte Baki. „Maar je schijnt niet zoveel vertrouwen te hebben in de pijl die hier naast je loopt. Hee, ik zou bijna te ver lopen. Ik moet hierheen. Tot dadelijk zullen we maar zeggen, hè?" Hij wuifde met zijn hand en sloeg de hoek om naar de straat die rechtstreeks naar het paleis leidde.

Toen Kamosi alleen was, begon hij snel te lopen. Aan de ene kant vond hij het verschrikkelijk griezelig naar de winkel te gaan, maar aan de andere kant had hij het gevoel dat hij zich moest haasten, omdat hij anders weleens te laat zou kunnen zijn. Stel je

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe proberen de werkelijke dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Kamosi wordt boodschappenjongen bij de goudsmid Sekmen, die met de Nubiër Wah, Belzar en een onbekende bij de diefstallen is betrokken. De dieven hebben hun buit, bestaande uit kostbare sieraden, naar Sekmens winkel gebracht en Sekmen zal ze de volgende dag omsmelten. De kinderen willen dit verhinderen en Neferoe heeft een plan bedacht.

HOOFDSTUK X

SEKMEN TE VLUG AF!

De volgende morgen ontbeten de twee jongens haastig en verlieten samen het huis. Neferoe was van plan geweest met ze mee te gaan, maar op het laatste ogenblik had haar moeder zich herinnerd dat, ondanks het feit dat de eenden niet waren gekomen, de danseres haar enkel had verstuikt en de hoofdkok koorts had gekregen, Neferoe toch haar lessen moest maken. Dat was een lelijke streep door de rekening.

„Die arme Neferoe," zei Kamosi, toen Baki en hij door de stille straten

voor dat Sekmen al was begonnen met het smelten van het prachtige borststuk en de armbanden en andere sieraden van Tothmes. Deze gedachte deed Kamosi rennen.

Er liepen al kleine groepjes arbeiders op straat en straatverkopers waren bezig hun koopwaar uit te stallen. Kamosi wrong zich tussen hen door, af en toe opzij springend om niets omver te gooien.

Warm en hijgend bereikte hij tenslotte de winkel. Hij bleef even staan tot zijn ademhaling wat rustiger was geworden en ging naar binnen.

„Zo," zei Sekmen, „ik zie dat je vandaag voor de verandering op tijd bent. Daar ben ik blij om, want we

hebben verschrikkelijk veel te doen. We mogen van geluk spreken, als we voor zonsondergang klaar zijn met al het werk."

„Ja, meneer," zei Kamosi. Hij keek de winkel rond alsof hij probeerde te ontdekken wat hij dan allemaal wel zou moeten doen. Daarbij keek hij tersluiks naar de dingen onder de tafel. Gelukkig, de mand stond er nog.

Hij was in elk geval op tijd gekomen. Maar hoe kon hij nu Sekmen van het werk afhouden tot Baki kwam opdagen met hulp? Zou Baki de schutters al gevonden hebben bij het paleis?

„Wat moet ik eerst doen, meneer?" vroeg hij. „Moet ik beginnen met de amuletten voor het feest?"

„Amuletten?" gromde Sekmen met zijn schorre stem. „Nee, daar hebben we nog geen tijd voor. Als we door het andere werk heen zijn, kunnen we die vanmiddag nog maken. En wanneer we er geen tijd voor vinden, dan zullen we moeten verkopen wat al klaar is. Nee, jongen, we hebben nu veel belangrijker werk te doen. Een van mijn klanten heeft me een partij oude sieraden verkocht. Zo heb ik er niets aan. We zullen ze moeten smelten en het metaal gebruiken voor nieuwe. Ga het vuur maar eens goed aanwakkeren."

Kamosi voelde zijn hart in zijn schoenen zinken. Het ging precies zoals hij had gevreesd dat het zou gaan. Sekmen wilde meteen beginnen de schat van Tothmes te vernietigen.

Baki zou inmiddels Sabni en Khonsoe wel gevonden hebben en hun alles hebben verteld, dacht Kamosi. Maar het zou in ieder geval nog wel even duren, voordat ze bij de winkel konden zijn. In die tussentijd zou hij toch iets moeten verzinnen om het plan van Sekmen te dwarsbomen.

„Ja, meneer," zei hij, „ik zal het vuur meteen voor u aanwakkeren." Vlug liep hij naar het andere eind van de winkel en probeerde een bedrijvige indruk te maken. Toen hij de emmer met houtskool pakte, waren zijn gedachten heel ergens anders. Het was een strop dat de emmer bijna helemaal vol was. Als hij leeg was geweest, had hij in elk geval tijd nodig gehad om weg te gaan en brandstof te kopen.

Maar waarom niet? dacht hij opeens. Waarom zou die emmer niet leeg zijn? Kamosi keek over zijn schouder naar de andere kant van de winkel. Daar was Sekmen bezig dolken op een tafel uit te stallen. Hij stond met zijn rug naar Kamosi toe. Voorzichtig pakte de jongen de emmer op en bracht hem naar een hoek aan het eind van de winkel. Vlug liet hij meer dan de helft van de inhoud uit de emmer glijden, waarbij hij angstig achteromkeek of Sekmen niets bemerkte. Toen legde hij een oude, besmeurde lap over de houtskool en zette daarop een bankje.

Kamosi zuchtte onhoorbaar. Dit was op het ogenblik het enige dat hij kon doen. Het was mogelijk dat Sekmen alles zou ontdekken, maar de jongen hoopte dat hij de eerste tijd niet in die hoek zou komen. Als Sekmen de houtskool laat in de middag zou vinden, zou het geen verschil meer maken.

Met de nu zogoed als lege emmer in zijn hand ging Kamosi naar de winkelier toe. „We hebben haast geen houtskool meer, meneer," zei hij. „Zal ik een nieuwe voorraad kopen, voordat ik het vuur begin aan te wakkeren?"

„Wat?" gromde Sekmen, „bijna geen houtskool meer? Hoe kan dat nou? Ik was er zeker van dat we nog genoeg hadden. Bah, zulke dingen gebeuren altijd als je je tijd zo hard nodig hebt." Zijn stem kraste van boosheid. „Nou, vooruit, schiet vlug op, jongen, en haal wat. Maar loop zo hard je kunt en blijf niet hier of daar op straat lummelen."

Kamosi knikte en haastte zich de winkel uit. Buiten op straat bleef hij staan en keek naar alle kanten. Hij verwachtte elk moment Baki te zien, die zich met Ranebs vrienden naar de winkel van Sekmen haastte. Maar hoe goed hij ook keek, hij zag ze nergens. Toen liep hij naar de hoek en keek de zijstraat in, de Straat van de timmerlieden. Er liepen veel mensen, maar het waren allemaal onbekenden. Nergens een spoor te ontdekken van Baki en de twee schutters.

Halverwege de straat zag Kamosi een houtskoolverkoper. Wel, hij zou dan maar vast bij die man een voorraad houtskool kopen. Dat moest toch gebeuren. Met de aankoop was maar een korte tijd gemoeid. Met de volle emmer in zijn hand bleef Kamosi een ogenblik besluiteloos staan. Als Baki nu maar kwam met Khonsoe en Sabni! Waar bleven ze toch? Hij kon niet de hele ochtend op straat blijven staan. Wanneer hij nog langer wegbleef, zou Sekmen zich gaan afvragen wat hij aan het uitvoeren was.

Langzaam liep hij de Straat van de timmerlieden weer terug naar de Straat van de goudsmeden. Op de hoek bleef hij nog even staan. Hij wilde het moment van terugkeer naar de winkel zoveel mogelijk rekken. Hij bedacht dat hij aan het vuur gezet zou worden, zodra hij weer in de winkel was. En dan zou Sekmen beginnen met het smelten. Als Baki nu niet heel gauw komt met Sabni en Khonsoe, dan is de zaak verloren, dacht Kamosi wanhopig. Wat moet ik doen? O, wat moet ik nu toch doen?

Met dichtgeknepen ogen keek hij nog even naar alle kanten. Maar toen zag hij iets bij de winkel. Daar stond Sekmen in de deuropening naar hem te kijken. Hij beduidde hem op te schieten.

Kamosi slaakte een diepe zucht. Met de emmer aan zijn hand liep hij naar de winkel. Sekmen bekeek hem met woedende ogen. Trillend van boosheid zei hij: „Wat is er met jou aan de hand, jongen? Dat staat daar maar gewoon op de hoek in het rond te kijken, terwijl je weet dat er zoveel werk te doen is vandaag! O, Amon, verlos me van die luie, waardeloze helper. Sta je daar nu nog? Denk je dat het zo maar gaat? Vooruit, aan je werk!"

Toen Kamosi naar de achterkant van de winkel liep, voelde hij Sekmens koude blik in zijn rug priemen. Maar de jongen voelde zich zo wanhopig, dat de boosheid van Sekmen hem niets meer kon schelen. Wat kon er met Baki zijn gebeurd? Zou hij dan nog steeds aan het zoeken zijn naar Sabni en Khonsoe? Als hij ze al had gevonden en met hen had gesproken, waarom kwamen ze dan niet?

Plotseling herinnerde Kamosi zich met schrik dat de twee schutters de vorige dag de stad uit waren geweest als escorte van de farao. Het zou best mogelijk zijn dat dit vandaag ook weer het geval was. Ja, het zou gemakkelijk kunnen dat ze helemaal niet bij het paleis waren. Zich ervan bewust dat Sekmen naar hem stond te kijken begon Kamozi langzaam het vuur aan te maken. Maar zijn gedachten waren nog steeds bij Baki en de twee schutters.

Sekmen was bezig aan de werktafel. Hij scharrelde een beetje tussen de dingen onder de tafel en toen greep hij de mand, waarvan Kamosi de inhoud al kende. Het zou nu niet lang meer duren of de prachtige sieraden van Tothmes zouden verdwenen zijn.

De winkelier tilde een puntje op van de linnen doek die over de mand lag en keek in de mand. Even gromde hij van voldoening en toen dekte hij de mand weer af en zette hem op de tafel. „Brandt het vuur nu nog niet goed?" vroeg hij wrevelig aan Kamosi.

„Nog even, meneer, dan is het goed," antwoordde de jongen. Zuchtend greep hij zijn blaaspijp. Hij had nu zo lang mogelijk gewacht. Hij kon echt niets meer doen. Als Baki niet dadelijk kwam opdagen, was de zaak verloren.

Een klein figuurtje stapte de winkel binnen. Het was een meisje, gekleed in een eenvoudige, witkatoenen jurk. Haar glanzende, zwarte haren hingen over haar schouders en aan haar arm droeg zij een eenvoudige mand, die de vrouwen gebruikten als ze naar de markt gingen. Kamosi kon wel een luchtsprong maken van blijdschap. Daar was Neferoe!

Zonder ook maar enige aandacht aan de helper van de goudsmid te besteden keek Neferoe de winkel rond. Met de waardigheid van een rijke dame richtte ze zich tot de eigenaar. Inwendig moest Kamosi lachen toen hij zag dat haar waardige houding een beetje teniet werd gedaan door een verfvlek op haar gezicht.

„Goedemorgen." Haar zachte, heldere stem klonk vast. Meteen zette ze de boodschappenmand op de grond, alsof ze last van het ding had. „Ik hoop dat u mij kunt helpen."

Toen Sekmen hem passeerde, stak hij zijn been uit.

De schatten van de farao

Sekmen keek op van zijn werktafel. Toen hij zag dat hij een klant voor zich had, liet hij zijn krokodillelach zien. „Vertelt u maar eens: wat wilt u hebben?"

„Ik zoek een armband voor mijn moeders verjaardag," zei Neferoe, terwijl ze nog steeds angstvallig vermeed naar Kamosi te kijken. „Ik wil een heel mooie hebben. Een gouden armband bezet met turkooizen, had ik gedacht. Kunt u me zo iets laten zien?"

„Natuurlijk," antwoordde Sekmen op zijn onderdanige manier. „Ik heb werkelijk heel mooie. Mag ik u die even laten zien?"

De winkelier ging met het meisje naar de voorkant van de winkel. Voor het eerst keek Neferoe nu in Kamosi's richting. Ze vuurde een hele korte blik op hem af, maar ze wist daarbij Kamosi's aandacht te vestigen op het mandje, dat ze bij Sekmens werktafel op de grond had laten staan.

Kamosi's hart begon wild te kloppen. Nog gebogen over het vuur wachtte hij en keek tersluiks naar Neferoe, die aandachtig de armbanden bestudeerde die Sekmen haar liet zien.

Nu bekeek Neferoe een gouden armband, met turkooizen bezet, zoals zij had gevraagd. Ze deed hem om haar pols en strekte haar arm voor zich uit, alsof ze zo het effect wilde bekijken.

„Ik weet het eigenlijk niet," zei ze aarzelend. „Misschien vindt mijn moeder een ander soort stenen toch wel mooier." Ze deed alsof ze de armband wilde afdoen. „O, meneer, wat vervelend, ik krijg hem niet los. Wilt u mij alstublieft even helpen?" vroeg ze vriendelijk aan Sekmen. Meteen ging ze een beetje anders staan, zodat Sekmen zijn rug naar Kamosi moest draaien om de armband los te maken.

Bliksemsnel en zonder enig geluid te maken liep Kamosi naar de werktafel. Het duurde slechts een tel om de twee manden te verwisselen. Daar stond het mandje van Neferoe boven op de werktafel, terwijl de mand met de schat van de farao nu op de grond stond.

Toen Sekmen de armband van Neferoes pols had verwijderd en zich naar de tafel begaf om een andere armband te pakken, stond Kamosi weer rustig op zijn plaats bij het vuur.

„Ik vind ze allebei even prachtig," zei Neferoe en ze keek met strelende blik naar de armband, die Sekmen haar toonde. „Het is zo moeilijk een keus te maken!" Langzaam begon ze naar de achterkant van de winkel te lopen, terwijl ze doorging met praten. „Het valt niet mee een besluit te nemen. Ik vind ze allebei beeldig." Nu was ze weer bij de werktafel. „Wat zal mijn moeder het mooist vinden?" klaterde haar stemmetje en ze keek peinzend. „O, ik kán geen besluit nemen." Met een achteloos gebaar bukte ze zich en pakte het mandje van de grond.

„Weet u wat, meneer," zei ze en ze keek Sekmen vriendelijk aan. „Ik geloof dat ik het beste eerst aan mijn moeder kan vragen welke stenen ze het mooist vindt. Zou u zo vriendelijk willen zijn beide armbanden even voor me opzij te leggen? Ik ben over een klein poosje weer terug."

Zonder ook maar even naar Kamosi te kijken bedankte ze de winkelier beleefd voor zijn hulp. Toen wandelde ze waardig naar de uitgang met de mand aan haar arm. Zonder blikken of blozen liep ze de winkel uit.

Met gemengde gevoelens zag Kamosi haar vertrekken. Dank zij Neferoe waren de sieraden in veiligheid. Maar hoe zou het nu verder met hém gaan? Hoe lang kon het nog duren voordat Sekmen zou ontdekken dat de manden verwisseld waren? En wat moest hij dan doen?

Sekmen wreef zich in de handen en liep naar de achterkant van de winkel. „Zo, laten we maar weer verder gaan," zei hij. Er lag een tevreden blik in zijn ogen.

Kamosi zag hoe Sekmen het mandje pakte en de linnen doek verwijderde. Hij keek alsof een adder hem had gebeten. „Wat is dát?" riep hij vol afschuw. „Brood, druiven. . . wel verdraaid, waar zijn mijn sieraden?" In grote wanhoop greep hij naar zijn hoofd, terwijl zijn ogen langzaam de winkel afzochten. Tenslotte richtte hij zijn blik op Kamosi. „Dat meisje!" riep hij uit. „Ze heeft de verkeerde mand meegenomen! Ga haar achterna en breng mij mijn mandje terug."

Kamosi richtte zich haastig op. „Ja, meneer," zei hij. Hij was zo blij als wat dat Sekmen hem gelegenheid gaf de winkel te verlaten. Als hij eenmaal buiten was, zou hij niet eerder terugkomen of hij moest een paar soldaten bij zich hebben.

Maar net op het moment dat Kamosi Sekmen voorbij wilde lopen, schoot de hand van de man uit en hij greep Kamosi beet. „Wacht!" schreeuwde hij.

Kamosi keek hem verbaasd aan. De ogen van Sekmen hadden zich vernauwd tot spleetjes en zijn hand kneep hard in Kamosi's arm. Hij keek de jongen achterdochtig aan. „Vertel mij eens," zei hij met zijn schorre stem, „wat weet jij van dit meisje?"

Kamosi probeerde zo onnozel mogelijk te kijken, maar dat viel niet mee, want Sekmen deed hem echt pijn en de blik in Sekmens ogen was om bang van te worden.

„Dat meisje was hier gisteren ook en jij hebt met haar gesproken," zei Sekmen langzaam. „Toen ik je vroeg wat ze wilde, vertelde jij me dat ze naar armbanden had gekeken. En daar was ze vandaag dan weer om naar armbanden te kijken. Maar nu is ze verdwenen met mijn sieraden." Sekmen kneep de jongen nog harder in zijn arm, terwijl hij hem vol wantrouwen aanstaarde. „Jij weet wie zij is. Jullie hebben samen dit plan bedacht. En nu zal ik weleens even zorgen dat jij gaat praten."

Kamosi probeerde zich los te trekken, maar de greep van de goudsmid was stevig als een ijzeren band. De jongen boog zijn hoofd en probeerde Sekmen in zijn maag of buik te stoten. Hij schopte de goudsmid tegen zijn schenen. Hij kronkelde als een aal, maar het hielp allemaal niet. Sekmen bleef hem vasthouden.

„En nu zul je het vertellen," schreeuwde hij.

Opeens zei een stem bij de ingang van de winkel: „Wat is hier aan de hand?" Tot zijn onuitsprekelijke vreugde herkende Kamosi de stem van Baki.

Sekmen schrok even toen hij iemand hoorde praten. Terwijl hij naar de deur keek om te zien wie er binnen was gekomen, werd zijn greep even iets losser. Kamosi maakte van die gelegenheid gebruik. Hij rukte zich los, duwde de winkelier opzij en rende naar de deur. Toen hij naar buiten snelde, riep hij tegen Baki: „Vooruit, kom mee!"

Sekmen rende achter Kamosi aan en riep zo hard hij kon: „Houd de dief!" Baki keek een ogenblik verbaasd, maar wist meteen wat hem te doen stond. Toen Sekmen hem passeerde, stak hij zijn been uit. Daar lag de goudsmid languit bij de ingang van zijn winkel.

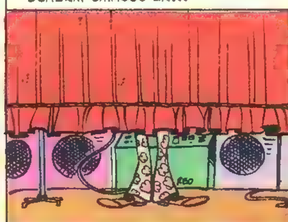
Vlug sprong Baki over hem heen en rende toen de straat uit achter Kamosi aan.

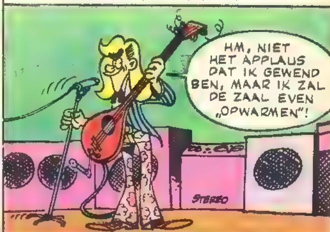
WORDT VERVOLGD

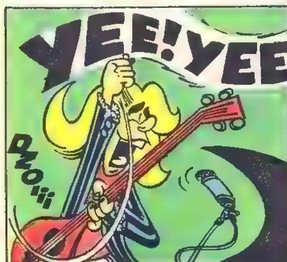
Bi-Bip tegen JOHNNY YEE-YEE

door Jean-Pol

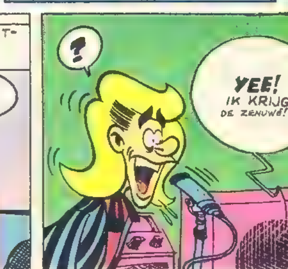

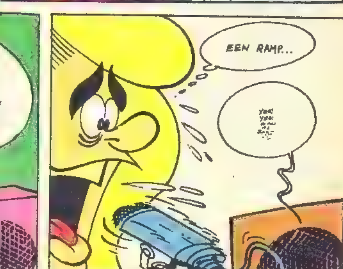

DE AVONTUREN VAN SUSAN

SUSAN WOONT NU BIJ DE ZIGEUNERS, MAAR ER DREIGT GEVAAR, WANT LADJO HEEFT IN RUIL VOOR EEN GROTE SOM GELD DE GRAVIN BELOOFD DAT HIJ SUSAN UIT DE WEG ZAL RUIMEN.

ALS HET ETENSTIJD IS EN ALLEN IN EEN KRING OM DE KOOKPOT ZITTEN...
LATEN WE EVENTJES IN STILTE DENKEN AAN DE MENSEN DIE HET SLECHTER HEBBEN DAN WIJ!

DE HELE STAM VOLGT HAAR VOORBEELD.

BAH, ZE LATEN ZICH DOOR DAT KIND DE WET VOORSCHRIJVEN!

DE STAM GAAT WEER OP REIS EN GEEFT VOORSTELLINGEN IN STEDEN EN DORPEN.
WAT DANSEN ZE LEUK!
EN DIE MUZIEK IS GEWELDIG!

INTUSSEN IN HET KASTEEL VAN GRAVIN LUNDERWERGER...
WEET JE DAT ZEKER, LAJOS?
ABSOLUUT ZEKER, MEVROUW DE GRAVIN.

WRINCHOL, UW PACHTER HEEFT SUSAN BIJ DE ZIGEUNERS GEZIEN. HIJ HEEFT HAAR DIRECT HERKEND.

IK MOET MIJN SLAG SLAAN VOOR DE KONING TERUGKOMT EN LUCHT KRIJGT VAN DE SITUATIE!
WAT IS DE GRAVIN VAN PLAN?

JONGENS, JONGENS, 'T KAN NIET OP

IN DE NIEUWSTE TERRIËRPOCKET

VERDWIJNING IN ALASKA

Joseph H. Gage

Smokkelaars, bandieten, uranium, moordaanslagen, barre speurtochten, 't kan niet op in deze adembenemend spannende jeugdpocket. Vraag maar gauw aan vader of moeder of ze dit boek voor je willen bestellen; het ziet er naar uit dat het in een wip is uitverkocht.

SPECIALE PRIJS VOOR ABONNEES F 1.25

WINKELPRIJS F 1.55

PRIJS VOOR BELGIË 20 FR.

TERRIËR JEUGDPOCKET NR. 18

Deze terriërpocket is verkrijgbaar: Bij de plaatselijke bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 1.25 op gironr. 9229 t.n.v. De N.V. Uitgeverij De Spaarnestad, afd. extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld „Verdwijning in Alaska". Bij uw boekhandelaar. Winkelprijs f 1.55.

België 20 Fr. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij de N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij. Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Postrekening 834.05.

DE MAN VAN STAAL

DE WILDE DIEREN OP DE AFRIKAANSE SAVANNE VLUCHTEN VERSCHRIKT VOOR HET GERONK VAN EEN JEEP. AAN HET STUUR ZIT ARCHIE. ZIJN PASSAGIERS ZIJN TED EN KEN, OP WEG NAAR DE STAD LEBADAN...

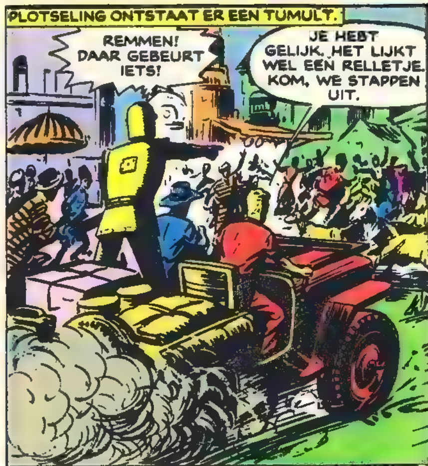
KALM AAN, ARCHIE! TED, GEBRUIK ALSJEBLIEFT JE ZENDER. WE MOETEN HEELHUIDS IN LEBADAN ZIEN TE KOMEN.

JE HOORT WAT KEN ZEGT, ARCHIE. JE HOEFT JE NIET ZO UIT TE SLOVEN, NU JE EEN PAAR GIRAFFEN ZIET.

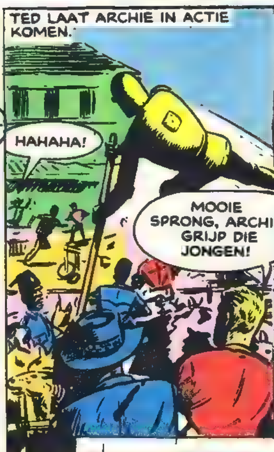

DE JEEP RIJDT DE STAD BINNEN...
IK VRAAG ME AF OF WE ER WEL GOED AAN GEDAAN HEBBEN HET MECHANISME VAN ARCHIE UIT TE BREIDEN.
VRAAG HET ARCHIE ZELF! HET GAAT DE COMMISSARIS MEER OM ARCHIE DAN OM ONS.

PLOTSELING ONTSTAAT ER EEN TUMULT.
REMMEN! DAAR GEBEURT IETS!
JE HEBT GELIJK. HET LIJKT WEL EEN RELLETJE. KOM, WE STAPPEN UIT.

DE OORZAAK VAN DE OPSCHUDDING BLIJKT EEN JONGEN VAN ONGEVEER VEERTIEN JAAR TE ZIJN.
RENNEN, MAAK DAT JE WEGKOMT.
HALT, HOU DIE JONGEN. GRIJP HEM.
LAAT HEM NIET ONTSNAPPEN.

TED LAAT ARCHIE IN ACTIE KOMEN.
HAHAHA!
MOOIE SPRONG, ARCHIE! GRIJP DIE JONGEN!

EVEN LATER...
DAT IS NIET EERLIJK. KUNNEN JULLIE WEL! ZO'N KACHELPIJPEN-MANNETJE OP ME AF STUREN, HÈ!
SORRY, JONGEN. IK HEET ARCHIE. IK MAG JE WEL.

TJONGE, JE VALT EIGENLIJK BEST MEE. IK ZOU WEL EEN ROBOT ALS JIJ ALS VRIEND WILLEN HEBBEN.
GOED, ARCHIE ZAL JE BESCHERMEN. MIJN VRIENDEN ZIJN OOK NIET ZO KWAAD. DAAR KOMEN ZE.

DAN STOPT ER EEN AUTO EN DE DISTRICTSCOMMISSARIS STAPT UIT.
HALLO, TED EN KEN. IK ZIE DAT JULLIE AL KENNISGEMAAKT HEBBEN MET MIJN PROBLEEM. HET GAAT NAMELIJK OM DEZE JONGEMAN, TOM.
WAT ZEGT HIJ NOU?

TOM IS WEGGELOPEN VAN ZIJN VOOGD IN DE PROVINCIE LABUTO. WILLEN JULLIE HEM TERUGBRENGEN? IK ZAL ZO VERTELLEN WAAROM.
WAT? HEB JE ONS LATEN KOMEN OM EEN STOUTE JONGEN THUIS TE BRENGEN?

DAT LIJKT EENVOUDIGER DAN HET IS, TED. HIJ WIL ABSOLUUT NIET TERUG NAAR HUIS EN ZIJN VOOGD. ZORGEN JULLIE VOOR HEM. IK BELOOF JE, DAT JE JE HANDEN VOL ZULT HEBBEN.
GOED, COMMISSARIS. WE ZULLEN HEM TERUGBRENGEN.

KOM MEE, TOM. ARCHIE, RIJ DE JEEP VOOR!
IK GA NIET MEE!

MOET ARCHIE SOMS HELPEN, TOM!
IK RED HET WEL, ARCHIE. GEEN GRAPJES, TOM, DOE WAT IK ZEG.

HET SPIJT ME, KEN. MAAR IK KAN NIET ANDERS...
WAT DOE JE NOU?

MAAR NIET ALLE OMSTANDERS ZIJN OP TOMS HAND.
KIJK, DAAR GAAT DE JONGEN EN DE COMMISSARIS LET NIET MEER OP HEM.
MOOI ZO, DAT KNULLETJE KAN ONS EEN HOOP GELD OPBRENGEN.

KOM, CARDY, WE GRIJPEN HEM. WE ZULLEN HEM DWINGEN DE WAARHEID TE ZEGGEN. EN LAAT NIEMAND ONS DWARSBOMEN...

UITSLAG VAN DE GROTE NAJAARSPRIJSVRAAG

We zijn eruit! De winnaars van de Grote Najaarsprijsvraag (Sjors nr. 38) zijn bekend! Het heeft de jury vele uren hard werken gekost, want de toevloed van inzendingen was overstelpend groot. Er is zorgvuldig geschift, gewikt en gewogen en de beste oplossingen zijn bekroond. Natuurlijk had bijna iedereen het woord uit de rebus goed. Dat woord was: REBELLEN. *Het aanvullen van de zin „Ik lees Sjors graag, omdat. . ." was even iets moeilijker, maar we hebben een flink aantal inzendingen gekregen met originele oplossingen. En laten we je nu maar niet langer in spanning houden. Daar gaan we dan met de lijst van prijswinnaars en -winnaressen! Muziek, fanfare en bloemen ! ! !*

De HOOFDPRIJS is gewonnen door een jongen en volgens het wedstrijdreglement krijgt hij dus de COMPLETE ELEKTRISCHE TREIN MET TOEBEHOREN. De winnaar van deze schitterende prijs is:
Kurt Aulman, Breestraat 2, Spijkenisse.

De verdere prijzen zijn als volgt gevallen.

TWEEDE PRIJS, EEN TRANSISTOR-RADIO, VOOR:
Els van Steen, Zuidlangeweg 2, Dinteloord; H. Zandbergen, Gooilandweg 126, Huizen; Ina Mulder, Reigerweg 12, Daarlerveen/Vroomshoop.

DERDE PRIJS, EEN AUTOPED, VOOR:
Freddy Egberts, Ericastraat 3, Zwolle; Hans Heijnsdijk, Singel 7, Vlissingen; Cora Strijd, Montfoortstraat 59, Voorburg.

VIERDE PRIJS, EEN ELEKTRISCHE TREIN (EENVOUDIGER DAN DE HOOFD PRIJS), VOOR:
Aimé Leroy, Zonnebekesteenweg 47, Ieper, België; Freek Vermeeren, Teteringsedijk 136, Breda; J. Ligtenbarg, Stommeerweg 5, Aalsmeer.

VIJFDE PRIJS, EEN SLEE, VOOR:
Hennie Mones, Buinerweg 3, Exloo (Dr.); Huib Gardeniers, Kanaalweg 19, Leiden; Ellen Touber, Theo v. Doesburgstraat 3 I, Amsterdam-W.

ZESDE PRIJS, EEN VERFDOOS, VOOR:

Piet Beentjes, Hasebroekstraat 14, Heemskerk; Gerry Schuttevaar, Westeinde 178, Vriezenveen; Aartje Maat, Molenstraat 47, Monster; Wimke Leenders, Bakelsebrug 7, Bakel; Christiane Jansen, Weerijssingel 15, Breda; Nettie Steyaert, Margaretsedijk 37, Hengstdijk (Z.-Vl.); Jaap Bevelander, Voordijk 316, Barendrecht; Herman Kleine, v. Leeuwenstraat 12, IJmuiden; Rob Vermeulen, Zonnebloemstraat 46 B, Rotterdam-12; M. Veraa, Hoeve 31, Netersel (N.-Br.); Geert Beks, Eemskanaal 6 A, Groningen; Leo v. d. Winkel, Dr. Poelsstraat 8, Stramproij; G. Buurman, Leutsestraat 18, Angeren (Gld.); Rien Kanaar, Rozenstraat 58, 's-Gravenhage; Jos ter Maat, Herenstraat 14, Jutphaas; Franky v. d. Heijden, Schoolstraat 10, Nieuw-Namen (Zld.); Leo Hengeveld, Thomas à Kempisstraat 108, Vlaardingen; Lammert Oost, Bootstraat 83, Urk; Tineke Schulte, Zeilmakerstraat 24, Dronten; Martin Schreuder, Karel Doormanlaan 21, Rijswijk; Eric Moerkerk, Romeinenstraat 55, Haarlem; Herman Verwaal, Kon. Wilhelminaweg 11, Gouda; Paul Brouwer, Narcissenstraat 12, Oldenzaal; Lennart v. d. Meulen, Korhoenstraat 39, Maassluis-W.; Jan te Hennepe, Lekdijk 31, Ammerstol; M. Paulissen, Kast. Kessenichstraat 5, Maastricht; Tineke Brink, Noorderkroonstraat 62, Groningen; Greta Van Lollie, Noordstraat 37, Roeselare, België; Jacob Hop, Kleine Varenweg 2, Hierden; Ron Rijkhoff, Dorpsstraat 463, Assendelft; Rita Wanders, Kerkpad 2, Loo (Duiven); Stephan v. d. Poll, Vijverweg 11, Groesbeek; Laura Fritz, Iepenweg 10 bel, Amsterdam-O.; Jan v. d. Voort, 's-Gravendamseweg 30, Noordwijkerhout; Marian Potters, Alfred Ostplein 31, Roosendaal; Mary Kuiper, Middenweg 433, Heerhugowaard; Nel v. Vliet, Aarkade 626, Alphen a/d. Rijn; Johan Oosterhof, Dennenstraat 88, Leeuwarden; Adrie Versluis, Bazeldijk 26, Post Arkel; Sjouke Koopmans, Geerhard Boschstraat 9, Hellendoorn; Sjaan Vergeer, Achterstraat 11, Montfoort; Erik Osinga, Kamerlingh Onneslaan 76, Badhoevedorp; Hans Slot, Lipperkerkstraat 360, Enschede; Corrie Visser, Burg. Dereksenstraat 29, Heerjansdam; Frans de Rooy, Hofterweijdeweg 11 C, Vleuten; Anne v. Veldhoven, Waalbandijk 52, Haaften; Marie Panhuysen, Bosstraat 57, Boom, België; Dirk van Put, Kapelberg 9, Heverlee, België; Alex Fagot, Nijvelsebaan 14, Korbeek-Dijle, België; K. de Munter, Hofweg 2, Poortugaal.

TOT SLOT DE TROOSTPRIJZEN.

DE HONDERD BOEKEN GAAN NAAR:

Theo Heeringa, Ruysdaelstraat 28, Zutfen; Tonny Avontuur, W. v. Hornestraat 10, Weert; Mieke Willigenburg, Padland 25, Doorn; Ietje Gerbacks, Past. Berdenstraat 13, Afferden; K. v. Baren, Patrimoniumstraat 66, Leerdam; Coby Eising, Peyserhof 43, Emmen; Bruin v. d. Kruk, Ericastraat 22, Monster; Albert v. Brink, Schrepelstraat 8, Breda; Peter Linssen, Delftlandseweg 478, Schiedam; Ronny Niesten, Waalstraat 93, Beverwijk; Ellen Vis, Bontekoelaan 22, Utrecht; Gerard Verburg, Tritonpad 13, Rotterdam-13; T. Drenth, Kerkstraat 132, Muntendam; Brillo Linam, Van Beethovenstraat 7, Antwerpen, België; Freddy Lecock, Pastorijstraat 91, Tienen, België; Stef De Keuster, Kerkstraat 61, Stokkel-Brussel; J. Boon, Dorpstraat 1015, Assendelft; Luc Leclercq, Dadizelehoek 211, Dadizele; Ivan Samijn, Roeselaresteenweg 85, Zonnebeke, België; Wim den Hertog, Ferd. Bolstraat 124, Den Haag; Jacques Penners, Agnes Huynstraat 33, Amstenrade; M. Somers, Franciscanerstraat 62, Bleijerheijde; Johnny Schlijper, Jonkheerstr. 5, Schaesberg; Ankie v. Elderen, Ruurlostraat 29, Eindhoven; Tamara du Pont, Ridderschapslaan 28 bis, Zeist; Eddy Taai, Noordeind 84, Groot-Schermer; Jannie Both, Rivierdijk A 94, Hardinxveld-Giessendam; Marie-José Sweens, Weg door Jonkerbos 41, Nijmegen; Joris v. Nesselrooij, Oudwijk 25, Utrecht; C. Vermeulen, v. d. Duyn v. Maesdamstraat 9, Wassenaar; Anton Brands, Ooievaarstraat 45, Kampen; Bert Faber, Groninger Straatweg 18, Grijpskerk; Wiekert Visser, Burg. Dercksenstraat 29, Heerjansdam; Henk Beek, Jacob v. Lennepstraat 171, Amsterdam; Gerard Legebeke, Ceintuurbaan 17, Raalte; Pierre Borny, Vosseslag 61, Klemskerke, België; Tineke Siemonsma, Schelte à Holswertstraat 25, Bolsward; Yvonne v. d. Steen, Rozenstraat 22, Alphen a/d Rijn; Meindert Demeijer, Evertsenstraat 5, Zoetermeer; Wim Wildeman, Stammershoefstraat 36, Vianen; Rieky Henselmans, Venweg 18, Brunssum; Lida v. d. Heuvel, Spionkopstraat 37, Haarlem; Armand Brands, De Jonghweg 11, 't Harde; Henri de Reuver, Rembrandtsingel 16, Cappel a/d IJssel; Wim Vos, Jongkindstraat 9 A, Maassluis; Rita ter Haar, Wilhelminastraat 19, Overdinkel; Jaap Sneep, Rijksstraatweg 20, Leersum; M. de Groot, Jan Philipsweg 53, Gouda; Lisette Schuit, Zuidemeerweg 26, Post Berkhout; Rob Meijer, Moerbeilaan 3, Hilversum; Marian Ponsen, Oldenoord 19, Rotterdam-26; Henk Hof, Oostergoostraat 92, Grouw; Jellie v. Essen, Nobellaan 3, Dieren; Emmanuel Sachs, Lange Zandstraat 38, Sint-Katelijne-Waver, België; André Kwantes, Strandvliet 44, Amstelveen; H. v. Sommeren, Pas 1, Afferden; Marian de Jong, Ahornstraat 95, Breda; José Blocks, Haringvlietstraat 34, Amsterdam-Z; Theo Melgert, Frederikstraat 21 A, Rotterdam-11; Robert de la Rambelje, Hubertusstraat 29, Liessel; George Janssen, P.K. 14 Levent, Istanbul, Turkije; Karel De Deckere, Kampenseweg C 51, Zaamslag; Robert Grin, Essenlaan 94, Zwanenburg; Akke Vriesema, Schependreef 5, Den Haag; Martin Schelling, O.C.-dijk W.Z. 118, Klaaswaal; Wim Gohres, Heemsteedse Dreef 33, Heemstede; Jolien Tuenter, Galgenweellaan 13, Antwerpen-West; Fred. v. d. Bunt, Adm. De Ruyterweg 254 hs., Amsterdam; Bertie v. d. Sande, Koestraat 13, Oirschot; Elmer Schouten, Lindelaan 1, Maasniel-Roermond; Tonny Crince, Celsiusstraat 135, Den Haag; Eric Hirdes, Weverslaan 21, Voorburg; Elly Jamin, Herbenusstraat 111, Maastricht; Jan Helsloot, Cavaljeplein 50, Purmerend; Riek Damen, Gebr. Hoekstraat 12, Eersel; Marry Heemskerk, Noorderleidse Vaart 56 A, Hillegom; Ria Spaetgens, Helle 2, Nuth; M. Gerda, K. Grondelstraat 96, Arnhem; Paul van de Bergh, Van Sonsbeeklaan, 20, Beek; Killy van de Meer, Kaltherzandweg 171, Emmen; Henriëtte Gerards, M. B. Oranjestraat 42, Venlo; Mieke Vonk, Rijksweg Z. 12, Susteren; Klaas Tiemens, Gemeenteweg 282, Staphorst; Ria van de Linden, Prof. Oppenheimstraat 12, Veghel; Mieke Mol, Lijsterbeslaan 42, Oostvoorne; Chris Meyer, Past. De Saayerweg 6, Blaricum; Hans Rotgans, Van Karnebeekstraat 50, Amsterdam Geuzenveld; Tineke Heger, Lansing 3, Krimpen a. d. IJssel; Loes Koorn, Zevenhuizen O. 130, Oosterend, Texel; Coert Doelman, P.O.B. 660, Paramaribo, Suriname; Harry van Rhoon, Freekoxstraat 5 hs., Amsterdam W II; Henk Ahles, Gen. Cronjéstraat 54, Haarlem; Piet Peeters, Kerkstraat 10, Arcen; Truus Timmermans, Raadhuisplein 19, Arcen; Robbie van 't Hooft, Thomas à Kempisstraat 19, Schiedam; André van de Vlist, Hoofdstraat 63, Nieuwpoort; Susan Klamer, Mr. Philipslaan 6, Rijswijk; Gert van Paridon, Sint Agathastraat 12, Amersfoort; Marijke Baauw, Fazantenlaan 60, Haren; H. J. Meyer, Past. De Saeyerweg 6, Slochteren.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.